

Nejvyšší soud nevyhověl odvolání.

Důvody :

Dovolací soud neshledal zákoného důvodu, by rozsudek odvolacího soudu byl změněn nebo zrušen (čl. I. § 3 zák. čís. 251/34 sb. z. a n.). Dodává se jen, že nejasnost pojišťovacích podmínek, pocházejících od pojišťovny, jde na její vrub podle § 915 obč. zák. Dochází-li tedy dovo-latelka složitějším způsobem k výkladu pojišťovacích podmínek, že i ne-zaviněný úraz A-a R. není pojistkou kryt, nelze z toho nedůvodnost ža-lovaného nároku vyvoditi.

Čís. 14174.

Zaměstnavateli nelze upřít právo, by přezkoumal činnost svých za-městnanců, by se tak vyhnul nedorozumění a sporům se zákazníky.

Pokud se taková kontrola děje v nezávadné formě, nelze v tom spa-ťřovati zlehčování zaměstnance ani poškozování jeho obchodní činnosti.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 1730/33.)

Žalobce byl zaměstnán u žalovaného jako obchodní cestující. Ža-lobou domáhá se na žalovaném jednak nedoplatku na smluvených pro-visích 1.668 Kč 40 h, jednak náhrady škody ve výši 3.000 Kč za to, že se žalovaný informoval u zákazníků, zda objednávky žalobcem mu za-slané nejsou fingované, čímž zákazníci odrazoval od uzavření objedná-vek a žalobci tak vznikla škoda na ušlé provisi v požadované výši. Ža-loba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším s o u d e m z těchto

důvodů:

Zaměstnavateli nelze upřít právo, by přezkoumal činnost svých za-městnanců, zvláště provisních zástupců, aby se vyhnul nedorozumění a sporům se zákazníky. Pokud se taková kontrola vykonává v nezávadné formě, nelze v tom spatřovati zlehčování zaměstnance ani poškozování jeho obchodní činnosti vzbuzováním nedůvěry u objednavatelů proti němu. Žalobce ani netvrdil a neprokázal, že žalobcovy dotazy u objed-navatelů se staly ve formě, která by byla způsobitou vzbuditi proti němu podezření z nějakých nesprávností, a proto nemohly tyto dotazy ho hmotně poškoditi.

Čís. 14175.

Žalobě podle § 37 ex. ř. nelze vyhověti, zaniklo-li soudcovské zá-stavní právo na vylučovaných věcech podle § 256 odst. 2 ex. ř. Lho-stejno, že exekuce dosud není zrušena a v zájemném rejstříku to není vyznačeno.

(Rozh. ze dne 15. února 1935, Rv I 2119/33.)

Proti vylučovací žalobě podle § 37 ex. ř. namítla žalovaná vymáhající věřitelka, že ani v době podání žaloby, ani později neměla na vylučovaných předmětech zástavního práva, jež podle § 256 ex. ř. již uhaslo. **P r v ý s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Soud zjišťuje, že žalovaná nemá k vylučovaným předmětům zástavního práva, jež zaniklo podle § 256 posl. odst. ex. ř. Žalovaná však navrhla opětovný výkon zabavením, uschováním, prodejem svršků povinné na přihlášení. Přihlášky nepodala. Podle § 37 jest předpokladem žaloby vylučovací, aby byl exekucním řízením dotčen předmět, k němuž má třetí osoba takové právo nedopouštějící výkon exekuce. Soud je názoru, že předměty nejsou exekucí dotčeny pouze tehdy, získal-li vymáhající věřitel k nim exekucní právo zástavní, stačil i návrh žalované na opětovný výkon exekuce zabavením a rozhodnutí, jímž opětovný výkon byl povolen, neboť podle zájemního protokolu jsou předměty vylučované u exekuta a při přihlášení byly by výkonným orgánem jako svršky dlužníkovy zabaveny. I pouhé rozhodnutí o povolení opětovného výkonu postihuje tyto předměty. **O d v o l a c í s o u d** žalobu zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y :

Odvolačím soudem byla žaloba zamítnuta, protože vlastnické právo žalobkyně přes to, že exekuce nebyla dosud zrušena, touto exekucí není dotčeno, ba ani ohroženo, ježto zástavní právo žalované k zabaveným svrškům podle § 256 odst. 2 ex. ř. zaniklo a opětný návrh na výkon nového zabavení a prodeje se netýká zabavených svršků žalobkyně. Žalobkyně nebrojí proti názoru, že žalovaná po dobu uvedenou v citovaném zákonném ustanovení v prodejovém řízení řádně nepokračovala, nýbrž shledává dovolací důvod § 503 č. 4 c. ř. s. jen v tom, že, dokud není exekuce zrušena a v zájemním rejstříku to není vyznačeno, (§ 259 j. ř.), zástavní právo nabyté sepsáním svršků v zájemním protokole nezaniká, a tvrdí dále, že žalovaná tím, že hned při prvním stání na žalobu nesubmitovala, její oprávněnost uznala. Než právní názor, že zabavením nabyté právo zaniká vždy až zrušením exekuce a vyznačením toho v zájemním rejstříku, odporuje zjevně ustanovením § 256 odst. 2 ex. ř., dle něhož zaniká zástavní právo ipso jure projitím tam uvedené doby. Zmíněné pak tvrzení žalobkyně odporuje spisům, neboť podle zápisu o prvním stání žalovaná výslovně oprávněnost žaloby popřela proto, že její zástavní právo již zaniklo.

Čís. 14176.

Důlní podléhá pensijnímu pojištění podle § 1 (1) čís. 6 a zákona čís. 26/29 Sb. z. a n.

»Zaměstnavatelem« rozumí se v sociálním zákonodárství ten, na čí účet a vru se vykonávají práce a služby zaměstnanci a jež postihuje hospodářský výsledek těchto služeb.